

Sygn. akt I ACa 1096/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Ewa Jastrzębska (spr.)
Sędziowie :	SA Joanna Kurpierz SO del. Joanna Naczyńska
Protokolant :	Małgorzata Korszun

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2014 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w K.

o uchylenie uchwały

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 20 września 2013 r., sygn. akt II C 269/13,

- 1) oddala apelację;
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 1096/13

UZASADNIENIE

Powódka E. P. wniosła o uchylenie uchwały Rady Nadzorczej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z dnia 11 grudnia 2012r. oraz o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniosła, iż zaskarżoną uchwałą bezpodstawnie wykreślono ją z grona członków spółdzielni.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa jako spóźnionego, alternatywnie - jako bezzasadnego oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, że w dniu 11 grudnia 2012r. Rada Nadzorcza (...) podjęła uchwałę o wykreśleniu powódki z rejestru członków spółdzielni w związku z nieuiszczaniem opłat za korzystanie z zajmowanego przez nią lokalu w wymaganej wysokości. Uchwała wraz z pismem przewodnim określającym sposób i termin odwołania została wysłana do powódki listem poleconym. Mimo dwukrotnej awizacji w dniach 18 i 27 grudnia 2012r., powódka nie odebrała pisma. Przyjąć należy, że pozwana doręczyła korespondencję powódce. Powódka miała możliwość zaskarżenia uchwały w terminie 6 tygodni od dnia jej doręczenia, a zatem złożony 16 kwietnia 2013r. pozew jest spóźniony i z tego powodu powinien zostać oddalony.

W razie odmiennych ustaleń Sądu, pozwana zarzuciła, że powództwo jest bezzasadne, bowiem zaskarżona uchwała została podjęta zgodnie z obowiązującymi przepisami. Przyczyną jej podjęcia był fakt, że powódka począwszy od kwietnia 2012r. nie uiszczała opłat za korzystanie z lokalu w pełnej wysokości. Zarówno art. 23 § 3 ustawy prawo spółdzielcze, jak i § 54 pkt 2 statutu (...) dawały podstawę do podjęcia przedmiotowej uchwały.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 września 2013r. Sąd Okręgowy w Katowicach :

1. powództwo oddalił;
2. zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 197,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu ustalił, iż powódka mieszka w lokalu należącym do zasobów pozwanej Spółdzielni. Począwszy od kwietnia 2012r. powódka zalega z płatnościami należnymi pozwanej - uiszczała comiesięczną opłatę czynszową w wysokości 414 zł, podczas gdy należność ta była faktycznie wyższa, tj. od kwietnia 2012r. wynosiła 517,23 zł, od października 2012r. – 573,97 zł, od lutego 2013r. – 485,01 zł i od kwietnia 2013r. – 487,51 zł. Pozwana każdorazowo informowała powódkę o zmianie stawek (dowód: wydruk z kartoteki konta pozwanej oraz pisma pozwanej z informacjami o zmianach stawek opłat – k. 30-46).

Pozwana - (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w piśmie z dnia 30 października 2012r. zawiadomiła powódkę o mającym się odbyć w dniu 14 listopada 2012r. posiedzeniu Zarządu (...), na którym rozpatrzona miała być sprawa zaległości powódki w opłatach, które na dzień 29 października 2012r. wynosiły 2.258,13 zł. Jednocześnie poinformowano powódkę, iż w przypadku jej nieobecności na posiedzeniu lub braku pisemnego ustosunkowania się do powyższego pisma, Zarząd skieruje do Rady Nadzorczej wnioski o pozbawienie powódki członkostwa w drodze wykluczenia bądź wykreślenia ze Spółdzielni na podstawie § 53 ust 2 pkt 4 lub § 54 pkt 2 Statutu (...) (dowód: odpis pisma (...) z dnia 30.10.2012r. – k. 6).

W odpowiedzi na powyższe powódka wystosowała do pozwanej pismo z dnia 5 listopada 2012r., w którym oświadczyła, iż nie może odnieść się do zarzutu rzekomego zadłużenia, wobec braku wskazania przez pozwaną, co dokładnie składa się na wskazaną kwotę zaległości. Powódka podała, że od 1969r. terminowo płaci czynsz. Jednocześnie z uwagi na zły stan zdrowia i brak dogodnego środka transportu zaproponowała, aby posiedzenie odbyło się w S. (dowód: odpis pisma powódki z 5.11.2012r. – k. 7-7 verte).

Pismem z dnia 22 listopada 2012r. powódka została poinformowana, że w dniu 11 grudnia 2012r. Rada Nadzorcza będzie rozpoznawała wnioski Zarządu o wykreślenie powódki z grona członków (...). Wskazano miejsce i czas posiedzenia. Ponownie poproszono powódkę o stawienie się w wyznaczonym terminie celem złożenia wyjaśnień w sprawie zadłużenia. Poinformowano powódkę o konsekwencjach pozbawienia członkostwa, a także wskazano, iż uregulowanie zaległości spowoduje wycofanie wniosku Zarządu z porządku obrad (dowód: odpis pisma pozwanej z dnia 22.11.2012r. wraz z dowodem nadania listem poleconym – k. 24- 26).

W dniu 11 grudnia 2012r. Rada Nadzorcza (...) na podstawie § 54 Statutu (...) podjęła uchwałę nr (...) o wykreśleniu powódki z rejestru członków Spółdzielni w związku z nieuiszczaniem w terminie opłat za używanie lokalu z przyczyn niezawinionych przez okres co najmniej 3 miesięcy. Powódka

nie stawiała się na posiedzenie. Pozwana wysłała powódce listem poleconym z potwierdzeniem odbioru powyższą uchwałę wraz z uzasadnieniem oraz z pouczeniem o prawie wniesienia odwołania do Walnego Zgromadzenia (...) lub zaskarżenia uchwały do Sądu Okręgowego w Katowicach w terminie 6 tygodni od dnia jej doręczenia. Powyższa przesyłka była dwukrotnie awizowana w dniach 18 grudnia i 27 grudnia 2012r. Powódka nie odebrała korespondencji, która została zwrócona nadawcy (dowód: odpis uchwały nr (...) – k. 21, odpis pisma przewodniego z dnia 13.12.2012r. wraz z kopią dowodu zwrotu pisma bez podjęcia przez adresatkę – k. 22-23).

Pozwana zawiadomiła powódkę w piśmie z dnia 26 lutego 2013r., że wykreślenie powódki ze Spółdzielni, wskutek braku regulowania należnych opłat za lokal, stało się skuteczne z dniem 19 lutego 2013r. wraz z upływem terminu do zaskarżenia uchwały Rady Nadzorczej z dnia 11 grudnia 2012r. (dowód: odpis pisma pozwanej z dnia 26.02.2013r. – k. 8).

Powódka została poinformowana o warunkach ponownego wpisania w poczet członków Spółdzielni.

(odpis pisma pozwanej z dnia 8.04.2013r. – k. 29).

Zdaniem sądu pierwszej instancji powództwo na uwzględnienie nie zasługuje.

Przede wszystkim było ono spóźnione. Kwestia podstaw i trybu wykreślenia danej osoby z rejestru członków spółdzielni, a także możliwości odwołania się od takiej decyzji uregulowana jest w art. 24 ustawy z dnia 16 września 1982r. Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2003r. nr 188 poz. 1848 z późn. zm.). Zgodnie z § 2 powołanego przepisu, członek niewykonujący obowiązków statutowych z przyczyn przez niego niezawinionych może być wykreślony z rejestru członków spółdzielni. Statut określa przyczyny wykreślenia.

Wykluczenia albo wykreślenia może dokonać, stosownie do postanowień statutu, rada nadzorcza albo walne zgromadzenie spółdzielni. Organ, do którego kompetencji należy podejmowanie uchwał w sprawie wykluczenia albo wykreślenia, ma obowiązek wysłuchać wyjaśnień zainteresowanego członka spółdzielni (§ 4).

Organ, który podjął uchwałę w sprawie wykreślenia albo wykluczenia, ma obowiązek zawiadomić członka na piśmie wraz z uzasadnieniem o wykreśleniu albo wykluczeniu ze spółdzielni w terminie dwóch tygodni od dnia podjęcia uchwały. Uzasadnienie powinno w szczególności przedstawiać motywy, którymi kierował się organ spółdzielni uznając, że zachowanie członka wyczerpuje przesłanki wykluczenia albo wykreślenia określone w statucie (§5).

W myśl § 6 pkt 2 art. 24, jeżeli organem właściwym w sprawie wykluczenia albo wykreślenia członka ze spółdzielni jest, zgodnie z postanowieniami statutu, rada nadzorcza, członek spółdzielni ma prawo zaskarżyć uchwałę rady nadzorczej do sądu w terminie sześciu tygodni od dnia doręczenia członkowi uchwały z uzasadnieniem.

Pozwana wysłała powódce listem poleconym podjętą w dniu 11 grudnia 2012r. uchwałę Rady Nadzorczej nr (...) o wykreśleniu z rejestru członków Spółdzielni wraz z informacją dotyczącą trybu i terminu jej zaskarżenia. Przesyłka była dwukrotnie (w dniach 18 i 27 grudnia 2012r.) awizowana, po czym – wobec braku podjęcia jej przez adresatkę – została w dniu 4 stycznia 2013r. zwrócona do nadawcy. Skoro drugie awizo miało miejsce w dniu 27 grudnia 2012r., to powódka powinna był odebrać korespondencję najpóźniej w dniu 3 stycznia 2013r. Zgodnie z treścią art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Nie ma zatem znaczenia fakt, że powódka faktycznie nie odebrała przedmiotowej przesyłki, bowiem uchwała wraz z pouczeniem została powódce wysłana, tj. złożona w taki sposób, że najpóźniej w dniu 3 stycznia 2013r. powódka mogła zapoznać się z jej treścią. Zatem zdaniem sądu pierwszej instancji pozwana doręczyła powódce uchwałę w dniu 3 stycznia 2013r. i od tej daty rozpoczął bieg 6 - tygodniowy termin do jej

zaskarżenia, który upłynął w dniu 14 lutego 2013r. Wobec powyższego, powództwo wytoczone w dniu 10 kwietnia 2013r. (vide - koperta – k. 9) w ocenie sądu pierwszej instancji było spóźnione , dlatego też należało je oddalić.

Termin z art. 24 § 6 pkt 2 Prawa spółdzielczego jest terminem zawitym prawa materialnego . Po jego upływie roszczenie powódki wywodzone z tej normy prawnej wygasło i nie może być dochodzone przed sądem .

Na marginesie wskazał nadto sąd pierwszej instancji, iż powódka, wbrew twierdzeniom sformułowanym w pozwie, była należycie informowana przez pozwaną zarówno o realizowanych czynnościach, ale również - z wyprzedzeniem - o zamiarze ich dokonania. Już bowiem pismem z dnia 30 października 2012r. powiadomiono powódkę o możliwości pozbawienia jej członkostwa w Spółdzielni w związku z istniejącymi zaległościami, z kolei w piśmie z dnia 22 listopada 2012r. pozwana ponownie poprosiła powódkę o złożenie wyjaśnień w sprawie zadłużenia oraz powiadomiła ją o planowanym terminie podjęcia przedmiotowej uchwały. Powódka odebrała powyższe pisma, a zatem miała pełne rozeznanie w swojej sytuacji prawnej. Podstawa podjętej uchwały także była powódce znana. Pozwana nie kwestionowała samej terminowości dokonywanych przez powódkę wpłat z tytułu opłaty czynszowych, lecz ich wysokość, bowiem powódka nie uwzględniała zmian stawek, o których była informowana. Podstawa faktyczna wykreślenia powódki znajdowała oparcie w regulacjach praw spółdzielczego i postanowieniach statutu pozwanej.

O kosztach orzekł sąd pierwszej instancji na mocy art. 98 § 1 k.p.c. i § 10 ust 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz. U . Nr 163 z 2002 r., poz. 1349).

Od wyroku tego wniosła apelację powódka.

Wyrok zaskarżyła w całości. Zarzuciła mu :

I. Wydanie go z naruszeniem moich praw, powodujących nieważność postępowania, albowiem zostałam całkowicie pozbawiona możliwości obrony;

II. Błędne ustalenie okoliczności sprawy, które miały wpływ na treść wydanego wyroku, polegające na nieustaleniu przez Sąd, że w sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające zastosowanie przez Sąd Art. 42, paragraf 8 ustawy Prawo Spółdzielcze, zgodnie z którym to przepisem Sąd powinien nie uwzględniać upływu terminu do złożenia przeze mnie pozwu o uchylenie Uchwały Rady Nadzorczej;

III. Błędne ustalenie okoliczności sprawy, które miało wpływ na treść wydanego wyroku, polegające na błędnym ustaleniu, że zostałam prawidłowo powiadomiona o terminie obrad Rady Nadzorczej. Właściwie analizując okoliczności faktyczne sprawy, Sąd powinien ustalić, że byłam celowo wprowadzana w błąd przez przedstawiciela Spółdzielni;

IV. Naruszenie przepisów postępowania , które miało wpływ na wynik sprawy, poprzez nieprzeprowadzenie zawnioskowanego dowodu o przesłuchanie mnie w charakterze strony. Przeprowadzenie wskazanego dowodu było w niniejszej sprawie wskazane i przyczyniłoby się do jej należytego wyjaśnienia, a w konsekwencji doprowadziłoby do uwzględnienia powództwa;

V. Naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik

sprawy, poprzez błędne prowadzenie rozprawy, polegające na

- zignorowaniu wniosków powódki, iż nie jest w stanie zrozumieć słów wypowiedzianych przez Sąd, oraz

- nie zaprotokółowaniu próśb powódki o takie prowadzenie rozprawy, aby była w stanie rozumieć o czym Sąd oraz strona pozwana mówić a także

- uniemożliwienie powódce wypowiedzenia oświadczenia czy zgłoszenia zastrzeżeń.

Podnosząc powyższe zarzuty wnosila o:

1. uchylenie orzeczenia Sądu Okręgowego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi Okręgowemu,

2. alternatywnie wnoszę o zmianę wydanego wyroku, przeprowadzenie przez Sąd Apelacyjny postępowania dowodowego pominiętego przez Sąd Okręgowy, oraz o zasądzenie wniosków zawartych w moim pozwie.

Ponadto wnosila o:

3. przeprowadzenie dowodów oddalonych lub pominiętych przez Sąd I instancji,

4. przeprowadzenie rozprawy w warunkach umożliwiających mi aktywne w niej uczestnictwo.

Złożyła także pisma procesowe m.in. z dnia 1 września i 20 października 2014r , w których podtrzymywała zarzuty i składała wyjaśnienia.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i skutku odnieść nie może. Zaskarżony wyrok ostatecznie jest trafny , wbrew bowiem zarzutom skarżącej w okolicznościach niniejszej sprawy nie było podstaw do uchylenia zaskarżonej uchwały.

Całkowicie chybiony jest zarzut nieważności postępowania z powodu pozbawienia powódki możliwości obrony jej praw.

Zgodnie z art. 397pkt5 kpc nieważność postępowania zachodzi jeżeli strona była pozbawiona możliwości obrony swych praw.

Obecnie jest utrwalona linia orzecznictwa Sądu Najwyższego, zgodnie z którą pozbawienie strony możliwości obrony swych praw polega na tym, że z powodu wadliwości procesowych sądu lub strony przeciwnej, będących skutkiem naruszenia konkretnych przepisów kodeksu postępowania cywilnego, strona nie mogła brać i nie brała udziału w postępowaniu lub jego istotnej części (zob. wyrok SN z dnia 10 maja 1974 r., II CR 155/74, OSP 1975, z. 3, poz. 66; postanowienie SN z dnia 6 marca 1998 r., III CKN 34/98, Prok. i Pr. wkł. 1999, nr 5, poz. 41; wyrok SN z dnia 13 czerwca 2002 r., V CKN 1057/00, LEX nr 55517). Nieważność ze względu na tę przyczynę zachodzi np. w razie niezawiadomienia strony o rozprawie, co skutkowało jej nieobecnością, w przypadku rozpoznania sprawy na posiedzeniu niejawnym, gdy rozprawa jest obligatoryjna (zob. wyrok SN z dnia 10 lipca 1974 r., II CR 331/74, OSNC 1975, nr 5, poz. 84). Nie jest natomiast pozbawieniem strony możliwości obrony swych praw pominięcie jej wniosku dowodowego (zob. postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2000 r., II UKN 121/00, OSNP 2002, nr 17, poz. 421). Sąd Najwyższy wyraził również pogląd, że „pozbawienie strony możliwości obrony swych praw polega na tym, że z powodu wadliwości procesowych sądu lub strony przeciwnej strona nie mogła brać i nie brała udziału w postępowaniu lub jego istotnej części, nie zaś gdy mimo naruszenia przepisów procesowych strona podjęła czynności procesowe” (wyrok SN z dnia 7 października 2009 r., III CSK 35/09, LEX nr 572042).

Powódka była w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji zastępowana przez fachowego pełnomocnika z wyboru. W rozprawie przed sądem pierwszej instancji brał udział pełnomocnik powódki i powódka. Pełnomocnik powódki nie składał wniosków dowodowych nieuwzględnionych przez sąd, w szczególności wniosku o przesłuchanie powódki w charakterze strony, nie składał zastrzeżeń do protokołu rozprawy w trybie art. 162 kpc. W związku z faktem, że powódka reprezentowana była przez fachowego pełnomocnika nie miał sąd pierwszej instancji obowiązku udzielania powódce pouczeń.

Przed Sądem Apelacyjnym powódka zrezygnowała z pełnomocnika z wyboru. Wnosiła o ustanowienie jej pełnomocnika z urzędu, jednakże sąd pierwszej instancji wniosek ten oddalił wskazując, iż powódka po pierwsze ma dostateczne środki majątkowe, a to emeryturę w kwocie 2700zł oraz oszczędności w kwocie 9.139 euro, nadto nie jest osobą nieporadną i nie ma trudności w formułowaniu swego stanowiska, składania wniosków dowodowych czy środków odwoławczych. Stanowisko to Sąd Apelacyjny podziela, zwłaszcza, że apelacja została wywiedziona przed złożeniem wniosku o ustanowienie na rzecz powódki adwokata z urzędu.

Zatem zarzut nieważności postępowania jest chybiony.

Chybiony jest także podnoszony przez skarżącą zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd pierwszej instancji dokonał trafnych ustaleń faktycznych, wszechstronnie rozważył zebrany w sprawie materiał dowodowy, dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów. Ustaleń dokonał w oparciu o odpisy dokumentów przedłożonych przez pozwaną poświadczonych za zgodność, których prawdziwości nie sposób kwestionować. Trafnie w szczególności przyjął, że powódka zalegała z opłatami na rzecz spółdzielni, co wynika z wydruków z kartoteki konta pozwanej oraz pisma pozwanej z informacjami o zmianach stawek opłat – k. 30-46). Trafnie też ustalił sąd pierwszej instancji, iż powódka była prawidłowo powiadomiona o terminie posiedzenia Rady Nadzorczej w dniu 11 grudnia 2012r., na którym to posiedzeniu miano rozpatrywać wniosek Zarządu o wykreślenie powódki z grona członków (...), oraz, że w piśmie skierowanym do powódki wskazano miejsce i czas posiedzenia i poinformowano powódkę o celu posiedzenia. Pozwana przedłożyła bowiem odpis pisma z dnia 22.11.2012r. wraz z dowodem nadania listem poleconym – k. 24-26).

Trafnie także ustalił sąd pierwszej instancji, iż pozwana wysłała powódce listem poleconym z potwierdzeniem odbioru zaskarżoną uchwałę wraz z uzasadnieniem oraz z pouczeniem o prawie wniesienia odwołania do Walnego Zgromadzenia (...) lub zaskarżenia uchwały do Sądu Okręgowego w Katowicach w terminie 6 tygodni od dnia jej doręczenia. Powyższa przesyłka była dwukrotnie awizowana w dniach 18 grudnia i 27 grudnia 2012r. Powódka nie odebrała korespondencji, która została zwrócona nadawcy. Pozwana przedłożyła bowiem odpis uchwały nr (...) – k. 21, odpis pisma przewodniego z dnia 13.12.2012r. wraz z kopią dowodu zwrotu pisma bez podjęcia przez adresatkę – k. 22-23.

Rację ma ostatecznie sąd pierwszej instancji, iż żądanie powódki na uwzględnienie nie zasługiwało.

Po pierwsze było spóźnione.

Zgodnie z § 2 art. 24 ustawy z dnia 16 września 1982r. Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2003r. nr 188 poz. 1848 ze zm. członek niewykonujący obowiązków statutowych z przyczyn przez niego niezawinionych może być wykreślony z rejestru członków spółdzielni. Statut określa przyczyny wykreślenia. § 4 cyt. artykułu stanowi, że wykluczenia albo wykreślenia może dokonać, stosownie do postanowień statutu, rada nadzorcza albo walne zgromadzenie spółdzielni. Organ, do którego kompetencji należy podejmowanie uchwał w sprawie wykluczenia albo wykreślenia, ma obowiązek wysłuchać wyjaśnień zainteresowanego członka spółdzielni. Na mocy §5 art. 24 organ, który podjął uchwałę w sprawie wykreślenia albo wykluczenia, ma obowiązek zawiadomić

członka na piśmie wraz z uzasadnieniem o wykreśleniu albo wykluczeniu ze spółdzielni w terminie dwóch tygodni od dnia podjęcia uchwały. Uzasadnienie powinno w szczególności przedstawiać motyw, którymi kierował się organ spółdzielni uznając, że zachowanie członka wyczerpuje przesłanki wykluczenia albo wykreślenia określone w statucie).

W myśl § 6 pkt 2 art. 24, jeżeli organem właściwym w sprawie wykluczenia albo wykreślenia członka ze spółdzielni jest, zgodnie z postanowieniami statutu, rada nadzorcza, członek spółdzielni ma prawo zaskarżyć uchwałę rady nadzorczej do sądu w terminie sześciu tygodni od dnia doręczenia członkowi uchwały z uzasadnieniem.

Jak wynika z ustaleń faktycznych pozwana wysłała powódce listem poleconym podjętą w dniu 11 grudnia 2012r. uchwałę Rady Nadzorczej nr (...) o wykreśleniu z rejestru członków Spółdzielni wraz z informacją dotyczącą trybu i terminu jej zaskarżenia. Przesyłka była dwukrotnie (w dniach 18 i 27 grudnia 2012r.) awizowana, po czym – wobec braku podjęcia jej przez powódkę – została w dniu 4 stycznia 2013r. zwrócona do nadawcy. Skoro drugie awizo miało miejsce w dniu 27 grudnia 2012r., to powódka powinna była odebrać korespondencję najpóźniej w dniu 3 stycznia 2013r. Rację ma więc sąd pierwszej instancji, iż od dnia 3 stycznia 2013r. rozpoczął bieg 6 - tygodniowy termin do jej zaskarżenia, który upłynął w dniu 14 lutego 2013r. Dlatego też skoro powództwo zostało wytoczone w dniu 10 kwietnia 2013r. było spóźnione i już z tego względu na uwzględnienie nie zasługiwało.

Rację ma wprawdzie skarżąca, że sąd pierwszej instancji nie rozważył możliwości zastosowania art. 42 § 8 prawa spółdzielczego, jednakże w ocenie Sądu Apelacyjnego w okolicznościach niniejszej sprawy nie było podstaw do zastosowania tegoż przepisu.

Istotnie termin z art. 24 § 6 pkt 2 Prawa spółdzielczego jest terminem zawitym prawa materialnego i nie podlega przywróceniu, jednakże sąd może nie uwzględnić upływu tego terminu, jeżeli za tym przemawiają racje wymienione w art. 42 § 8 pr. spółdzielczego.

Zgodnie z 42 § 8 prawa spółdzielczego Sąd może nie uwzględnić upływu terminu, o którym mowa w § 6, jeżeli utrzymanie uchwały walnego zgromadzenia w mocy wywołałoby dla członka szczególnie dotkliwe skutki, a opóźnienie w zaskarżeniu tej uchwały jest usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami i nie jest nadmierne.

Nawet jeśli można przyjąć, że utrzymanie uchwały walnego zgromadzenia wywołuje dla powódki dotkliwe skutki to zdaniem Sądu Apelacyjnego opóźnienie w zaskarżeniu nie jest usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami i jest nadmierne. Termin do zaskarżenia uchwały wynosi 6 tygodni, a przekroczony został niemal dwukrotnie, a przede wszystkim brak jest szczególnych okoliczności w rozumieniu cytowanego wyżej przepisu. Powódka wiedziała, że płaci opłaty w wysokości niższej niż powinna. Pozwana informował ją o każdorazowej zmianie czynszu. Nadto pozwana piśmie z dnia 30 października 2012r. zawiadomiła powódkę o mającym się odbyć w dniu 14 listopada 2012r. posiedzeniu Zarządu (...), na którym rozpatrzona miała być sprawa zaległości powódki w opłatach, które na dzień 29 października 2012r. wynosiły 2.258,13 zł, poinformowano także powódkę, iż w przypadku jej nieobecności na posiedzeniu lub braku pisemnego ustosunkowania się do powyższego pisma, Zarząd skieruje do Rady Nadzorczej wnioski o pozbawienie powódki członkostwa w drodze wykluczenia bądź wykreślenia ze Spółdzielni. W odpowiedzi na to powódka skierowała do pozwanej pismo, w którym stwierdziła, że nie może odnieść się do zarzutu rzekomego zadłużenia, wobec braku wskazania przez pozwaną, co dokładnie składa się na wskazaną kwotę zaległości i przestała odbierać korespondencję ze spółdzielni. Dlatego też nie sposób przyjąć aby opóźnienie w zaskarżeniu uchwały było usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami.

Wskazać także trzeba , że nawet gdyby przyjąć , że istnieją podstawy do nieuwzględnienia upływu terminu do uchycenia uchwały to i tak żądanie powódki na uwzględnienie nie zasługiwało, gdyż jak słusznie zarzuca pozwana istniały w tym stanie rzeczy podstawy do podjęcia uchwały o wykreśleniu powódki z grona członków spółdzielni. Przyczyną wykreślenia powódki z rejestru członków spółdzielni było niepłacenie przez powódkę opłat za korzystanie z lokalu w pełnej wysokości, w szczególności opłat za wodę. Powódka doskonale wiedziała w jakiej wysokości winna uiszczać opłaty. Z mocy art. 24 § 3 prawa spółdzielczego członek niewykonujący obowiązków statutowych z przyczyn przez niego niezawinionych może być wykreślony z rejestru członków spółdzielni. Statut określa przyczyny wykreślenia. Z mocy § (...) statutu (...) członek nie wykonujący obowiązków z przyczyn przez niego niezawinionych może być pozbawiony członkostwa przez wykreślenie w szczególności z powodu nie uiszczenia w terminie opłat za używanie lokalu w wymaganej wysokości. Powódka regularnie uiszczała opłaty za wodę w zaniżonej wysokości. Z mocy art.4. ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r o spółdzielniach mieszkaniowych członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczenie opłat zgodnie z postanowieniami statutu. Powódka jest zobowiązana do uiszczenia w ramach tych opłat także i należności za wodę. Z uwagi na fakt , że powódka nie wyraziła zgody na wymianę wodomierzy, a wodomierz zainstalowany u powódki jest już zdelegalizowany nie ma możliwości rozliczania zużycia wody przez powódkę na podstawie wskazań wodomierza. Rozliczanie zużycia wody przez powódkę musi być więc rozliczane według wskazań zastępczych zgodnie z § (...) obowiązującego w spółdzielni regulaminu rozliczania kosztów wody w (...). Powódka o tym fakcie wielokrotnie była przez spółdzielnię informowana. Mimo to nie chce wyrazić zgody na zamontowanie nowego wodomierza odczytywanego drogą radiową ,tak jak inni członkowie spółdzielni , nie chce też uiszczać opłat za wodę według cytowanego wyżej obowiązującego w spółdzielni regulaminu rozliczania kosztów zużycia wody .

Pozwana spełniła wynikający z art. 4 ust 6 i 7 obowiązek poinformowania powódki o zmianie wysokości opłaty oraz przedstawiła powódce kalkulację opłat i wyjaśniła dlaczego powódka winna płacić opłatę w żądanej przez spółdzielnię wysokości. Podkreślić trzeba , że powódka jako członek spółdzielni ma obowiązek uiszczać opłaty w wymaganej przez spółdzielnię wysokości. Nie może sama ustalać wysokości tej opłaty . Z mocy ustępu 8 art. 4 cyt. Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych członkowie spółdzielni mogą kwestionować zasadność zmiany wysokości opłat tylko na drodze sądowej. Oznacza to, że jeśli faktycznie powódka nie zgadzała się z wysokością ustalonej przez spółdzielnię opłaty za wodę miała możliwość wystąpienia do sądu o ustalenie wysokości opłaty, nie mogła natomiast dowolnie ustalać wysokości opłaty , która uiszczała na rzecz spółdzielni. Dlatego też nie ma w ocenie Sądu Apelacyjnego podstaw do przyjęcia , że istnieją podstawy z art. 42 § 3 prawa spółdzielczego do uchycenia uchwały. Zgodnie z cytowanym wyżej artykułem tylko uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu.

Zaskarżona uchwała nie jest w ocenie Sądu Apelacyjnego sprzeczna z postanowieniami statutu, dobrymi obyczajami, nie godzi w interesy spółdzielni. Nie ma też, wbrew zarzutom skarżącej podstaw do przyjęcia, że ma na celu pokrzywdzenie powódki. Podkreślić trzeba, że opłata za wodę nie stanowi kosztów własnych spółdzielni. Opłatę tę spółdzielnia musi uiszczyć dostawcy wody i w przypadku , gdy powódka nie płaci za wodę koszty zużytej przez nią wody ponosić muszą inni członkowie spółdzielni.

Zostały w ocenie Sądu Apelacyjnego wbrew zarzutom powódki spełnione wynikające z § 4 i 5 art. 24 prawa spółdzielczego. Powódka była zawiadomiona o terminie i posiedzenia Rady Nadzorczej i nie stawiła się, uniemożliwiając wysłuchanie jej . Wiedziała czego dotyczyć będą obrady. Kwestia jej zadłużenia była już wielokrotnie rozpatrywana. Informowano powódkę o zadłużeniu i że w razie braku zapłaty może zostać wykreślona z grona członków . Rada Nadzorcza zgodnie z § 5.art 24 prawa spółdzielczego zawiadomiła powódkę na piśmie wraz z uzasadnieniem o wykreśleniu ze spółdzielni w terminie dwóch tygodni od dnia podjęcia uchwały. Uzasadnienie przedstawiało motywy, którymi kierował się organ wykreślając powódkę .

Nie ma też podstaw do przyjęcia aby podjęta uchwała była sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Powódkę informowano , że w wypadku zapłacenia zaległości spółdzielnia gotowa jest przywrócić powódce członkostwo w spółdzielni. Reasumując zaskarżony wyrok ostatecznie jest trafny, zatem apelację jako pozbawioną uzasadnionych podstaw należało oddalić na mocy art. 385kpc .

Z uwagi na wiek powódki , jej stan zdrowia i charakter sprawy odstąpił Sąd Apelacyjny od obciążania powódki kosztami postępowania apelacyjnego.